

CXXI.

Forflag til Lov

om

Underholdsbidrag til forladte Hustruers Børn.

(Forelagt i Folkethinget den 6te Februar 1890 af Folkethingsmanden for Svendborg Amt's 3die Valgtreds [Tang].)

(Se foran Sp. 1985—90.)

§ 1.

Naar det Underholdsbidrag, der ved Øvrighedsresolution er tillagt en gift Kvinde, der er forladt af sin Mand, og som forsynger deres fælles Børn, ikke betales i rette Tid, da er hun, naar hun fyldestgjør de Bilkar, som med Hensyn til ugifte Kvinder ere forestrebne i Lov af 20de April 1888 om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægtefab m. m. § 4, berettiget til gennem Kommunalbestyrelsen i sin Opholdskommune at kræve Bidraget for saa lang Tid, som hun har Udpantningsret, betalt af Fattigvæsenet i den Kommune, i hvilken Manden opholder sig, dog at denne hendes Ret indskrænkes til det for Børnenes Opholdssted fastsatte Normalbidrag, multipliceret med Børnenes Antal.

Vides det ikke, hvor Manden opholder sig, eller opholder han sig i Udlandet, i Fængsel, Straffeanstalt, Daareanstalt, i Militærtjeneste eller under lignende Forhold uden fast Hjemstavn her i Landet, vil hun gennem sin Opholdskommune kunne forlange Bidraget efter Resolutionen betalt fra hans Forsørgelsekommune.

§ 2.

Modtagelsen af Underholdsbidrag i Genhold til forvedstaaende Paragraf medfører for den forladte Kone og hendes Børn ingensomhelst af de Virkninger, der ellers ere knyttede til Modtagelsen af Fattigunderstøttelse.